

До другого типу основних засобів зараховують специфічні об'єкти, які можуть не брати безпосередньої участі у виробничому процесі, їх фактичну потужність важко визначити, та вони не становлять питому частину основних засобів на підприємстві, застосовують прямолінійний метод [3,с.389].

Який метод обрати – питання, яке повинно бути вирішеним разом з керівником, головним бухгалтером та економічними службами.

Незалежно від обраного методу амортизації його послідовне застосування є необхідною умовою для забезпечення зіставності результатів за різні періоди, не дивлячись на рівень прибутковості підприємства або правила оподаткування.

П(С)БО вимагають послідовного від одного періоду до іншого застосування методу нарахування амортизації. Виняток складають лише окремі випадки, коли зміна умов виправдовує зміну методу нарахування амортизації. Причини зміни розкриваються у додатках до фінансової звітності.

Література:

1. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 7 «Основні засоби», затверджене наказом МФУ від 27.04.2000р. №92 із змінами і доповненнями від 11.12.2006р. №1176.
2. Методичні рекомендації з бухгалтерського обліку основних засобів: Затверджено наказом МФУ 30 вересня 2003 р. № 561.
3. Крысенко Т. Амортизация// Бухгалтерская практика.-2001.-№2.-с.61.
4. Муріна Т.С. Шляхи ефективності використання основних засобів на промисловому підприємстві//Держава та регіони. – 2007. - №6. – С.387-390.
5. Закон України «Про оподаткування прибутку підприємств» // Баланс. – 2008 – № 64-65. – С. 42.

Шевчук Н.В.

студ. гр. 505-ФМ

Львівська державна фінансова академія

Науковий керівник – Сич О.А.,

к.е.н., доцент кафедри фінансів суб'єктів господарювання

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ СИСТЕМ І ТЕХНОЛОГІЙ В АУДИТІ

З огляду на об'єктивну необхідність застосування інформаційних технологій та комп'ютерної техніки в бізнесі, і зокрема, у сфері управління бізнесом, все більш актуально постає питання комп'ютеризації аудиторської діяльності.

Комп'ютеризація аудиторської діяльності повинна передбачати розробку та впровадження в аудиторську практику таких програмних продуктів, які б забезпечували автоматизацію виконання завдань з надання впевненості щодо різних предметів перевірки та супутніх послуг згідно МСА та включали в собі можливості експертних систем. Вирішення таких питань здатне здійснити лише використання в аудиті нових ефективних багатофункціональних і зручних для роботи інформаційних систем і технологій.

На сьогодні аудиторські фірми розробили і використовують спеціальні інформаційні системи, орієнтовані на внутрішню регламентацію аудиторської діяльності із застосуванням внутрішньофірмових і Міжнародних стандартів. Однак, ринок аудиторського програмного забезпечення в Україні тільки починає розвиватися[1].

На нашу думку, професійними організаціями та безпосередніми користувачами на шляху впровадження використання комп'ютерної техніки та інформаційних технологій в аудиті визначені наступні проблеми, що вимагають якомога швидшого їх вирішення, зокрема це:

– недостатній рівень розвитку аудиторського ринку, з огляду на його недавню історію розвитку в Україні.

– розробка аудиторського програмного забезпечення є досить важким процесом, який потребує значних фінансових витрат.

– впровадження інформаційних технологій в аудиті вимагає спільної досконалої роботи над цим процесом висококваліфікованих спеціалістів аудиторської діяльності та програмного забезпечення.

– надмірна комп'ютеризація аудиту може призвести до автоматичного допущення ряду помилок при проведенні аудиту, що значно викривлять реальний стан діагностованого об'єкта.

– неналежний рівень комп'ютерної грамотності користувачів.

– існує ймовірність неправильної обробки даних чи втрати частини інформації в міру незалежних від аудитора обставин, притаманним інформаційним технологіям на початкових етапах їх запровадження, що може стати реальною загрозою правильності аудиторського висновку.

– різна галузева спеціалізація клієнтів аудиторських фірм, що при динамічно мінливому законодавстві не дозволяє зробити деталізоване настроювання спеціалізованих систем на «всі випадки життя»[2].

– необхідність розроблення методичних підходів реалізації трансформаційних процедур перетворення фінансових звітів по заданих форматах, не розголошуючи при цьому комерційну таємницю тих аудиторів, які вже виконують подібні замовлення й знають, як цю роботу виконувати[1].

Незважаючи на всі перешкоди, що існують на шляху до повної інформатизації процесів аудиторської діяльності, конкуренція, що посилюється в аудиторсько-консалтинговому бізнесі, змушує аудиторські компанії знаходити нові шляхи підвищення ефективності організації та рентабельності своєї діяльності. А цього можна досягнути лише за допомогою застосування спеціалізованих програмних засобів.

До основних ключових моментів, яких необхідно враховувати в процесі розробки програм по автоматизації аудиторської діяльності слід віднести:

– продовження інтеграції з системами бухгалтерського обліку;

– створення майстра з настроювання користувачами алгоритмів формування бухгалтерської й податкової звітності на основі імпортованих даних бухгалтерського обліку;

– вбудовування й регулярне відновлення методології аудиту в частині робочих документів аудитора, бази потенційних (типових) порушень;

– вбудовування можливості опису бізнес-процесів клієнта [3].

Проте для належних процесів розробки, удосконалення, запровадження, реалізації та ефективного використання інформаційних систем і технологій у сфері аудиторської діяльності в перспективі на недалеке майбутнє слід:

– аудиторській громадськості об'єднати зусилля у фінансуванні розробок по створенню програмного продукту для аудиторів, з метою виконання завдань щодо надання впевненості в інформаційних системах об'єктів аудиту;

– організувати широку пропагандистську кампанію в ЗМІ щодо необхідності якнайшвидшого освоєння аудиторами інформаційних технологій для підвищення ефективності аудиторської діяльності й конкурентних переваг на ринку аудиторських послуг;

– організувати підвищення кваліфікації аудиторів у сфері аудиту інформаційних технологій (поза програмою обов'язкової сертифікації).

Використання новітніх інформаційних технологій є не тільки актуальним завданням і найважливішим фактором успішної роботи аудитора, а й необхідною умовою її виконання. Українські аудиторські фірми повинні усвідомити, що тільки якнайшвидше освоєння інформаційних технологій дозволить їм ефективніше і за коротший проміжок часу здійснювати необхідний обсяг роботи, тим самим вони зможуть залучити до співпраці

значну кількість клієнтів, а відповідно, отримати більший прибуток, а також здобути необхідні конкурентні переваги в боротьбі на вітчизняних і закордонних ринках.

Література:

1. *Інформаційні технології в обліку та аудиті. Аудит інформаційних технологій // Матеріали Міжнар. наук.-практ. конф., 24-25 лист. – Х., 2006.– 213 с.*
2. *Лісіна В.Ю. Використання сучасних інформаційних технологій у вітчизняному аудиті з урахуванням міжнародних стандартів // Науково-технічний збірник. – 2007. - №77. – с.309-313*
3. *Івахненко С.В. Комп'ютерний аудит: контрольні методики і технології. – К.:Знання, 2005. – 286 с.*

Шептицький І. О.

студ. гр. ОА-52

Національний лісотехнічний університет України

Науковий керівник – Огородник М. М.

к.е.н., доцент кафедри обліку та аудиту

ПРОБЛЕМА АУДИТОРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

Перехід України на міжнародні ринкові відносини призвів до того, що необхідним стало використання суб'єктами господарювання послуг професійних аудиторів, розвиток аудиту в Україні є необхідною передумовою для співробітництва з європейськими державами. Але відкритим залишається питання стосовно того, якому органу контролю варто віддати перевагу: аудиту чи державному контролю. В Україні відчувається недостатня кількість аудиторських фірм, висока вартість аудиторських послуг, відсутність необхідних регламентуючих положень про порядок проведення аудиту. Є декілька чинників, які гальмують розвиток Аудиторської діяльності в Україні: Перший з них - ціновий. На сьогодні хоч аудиторі і скаржаться на падіння вартості аудиторських послуг в Україні, офіційна статистика Аудиторської палати України свідчить про зворотне. Другий чинник – якість аудиторських послуг. Третій чинник – методика перевірок. Більшість аудиторів змушені виконувати перевірки, які практично нічим не відрізняються від звичайної документальної ревізії. Досить рідко здійснюється розрахунок суттєвості відхилень, практично не застосовується вибірка, а аудиторський ризик якщо і розраховується, то формально. [1]

Одна з таких проблем – це проблема сучасного аудитора та довіри до нього. Питання вибору аудитора – це, по – перше, питання довіри. Тобто перед тим як клієнт вирішить надати інформацію аудитору, він повинен бути впевнений, що в аудитора вистачить сил і можливостей зберегти її в конфіденційності. Це, звичайно, пов'язано з професіоналізмом аудитора і юридичним захистом його діяльності.

До проблемних питань аудиту слід віднести: недостатню кількість методичних розробок з аудиторського контролю; брак достатнього досвіду аудиторської діяльності; недостатню кількість кваліфікованих аудиторських кадрів, а звідси - і неосвоєний ринок аудиторських послуг; відсутність типових форм документів з аудиту; відсутність методичних рекомендацій з питань комп'ютеризації аудиту тощо.

Слід зазначити, що впровадження аудиту в сферу підприємницької діяльності має в цілому для держави істотні переваги порівняно з іншими формами фінансово-господарського контролю, зокрема: значна економія державних коштів, які витрачаються на утримання контрольно-ревізійного апарату; надходження додаткових коштів до бюджету за рахунок сплати аудиторськими фірмами (аудиторами-підприємцями) податків; незалежність, конкурентна боротьба, професіоналізм аудиторів, що сприяє підвищенню якості перевірок. [2]